

518 szöveg: Szőnyi B., 1762
dallam: L. Bourgeois, Genf, 1551 (42. zsoltár)

1. Jé - zus meg - halt bú - ne - in - kért,
Mi meg - i - ga - zu - lá - sun - kért

Har - mad - nap fel - tá - ma - dott,
Min - den - ről szá - mot a - dott.

Meny - nye - i szent Aty - já - nak,

És ő i - gaz - sá - gá - nak

A vált - sá - got meg - fi - zet - te,

A bú - nö - sök - nek he - lyet - te.

- Életét maga letette / Önként és jó kedvéből,
Azt maga ismét felvette / Isteni erejéből.
Ó, csudáknak csudája! / Íme, az Isten Fia
Érttem életet áldozott, / Élővé holtból változott.
- A meghalt Jézus vére szólt / Nékünk oly drága dolgot,
Mert e vér Isten vére volt, / Bűnt, halált ezzel oldott.
Vér, melynek nincsen mása, / Ó, Betlehem forrása!
Ó, Jézus egy áldozatja, / Isten gyönyörű illatja!